12/04/2020

Μητροπολίτης Κισάμου: “Προς τι όλος αυτός ο κουρνιαχτός;”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

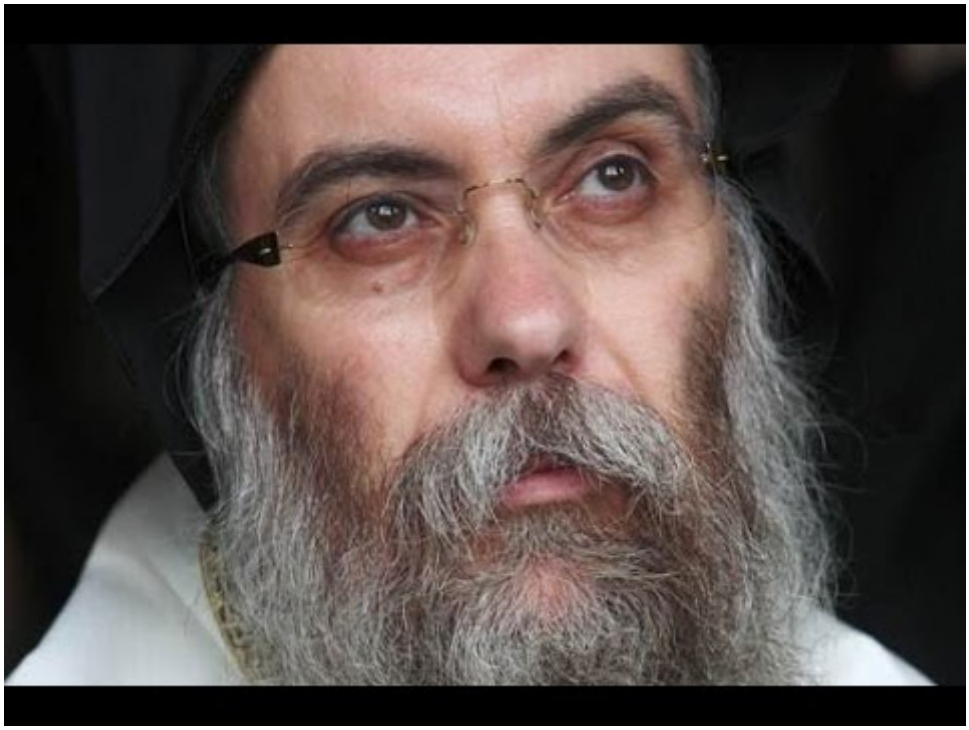

Επιστολή δημοσιεύει ο Σεβ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος, υπό τον τίτλο “Προς τι όλος αυτός ο κουρνιαχτός;”, όπου, καθώς αναφέρει, μεταξύ άλλων: **“Διαβάζοντας λοιπόν τις ειδήσεις των τελευταίων γεγονότων και προσπαθώντας να τα ερμηνεύσουμε, διερωτώμεθα: Προς τι όλα αυτά; Προς τι ότι όλη αυτή η δημοσιότητα και υπερβολή; Το ότι μετάλαβαν 10 πιστοί σε όλη την Ελληνική Επικράτεια, αυτό: «θέτει σε κίνδυνο την ζωή των πολιτών και την δημόσια υγεία»; Το ότι καθ΄ όλη την διάρκεια του Σαββατοκύριακου, ως και του προηγούμενου, εκατοντάδες-χιλιάδες συμπολίτες μας, αμέριμνοι έκαναν την βόλτα τους και απολάμβαναν την καλοκαιρία σε όλους σχεδόν τους παραλιακούς δρόμους της Πατρίδας μας, αυτό δεν «θέτει σε κίνδυνο την δημόσια υγεία»;”.**

Σε άλλο σημείο, προς το τέλος της επιστολής του, θέτει το ερώτημα: **“Μήπως λοιπόν θα πρέπει να πέσουν οι τόνοι και να μην.. βιάζονται κάποιοι να ανεβάσουν πρόωρα τον Χριστό στο Σταυρό; Μήπως θα πρέπει να γίνει κατανοητό και σεβαστό το βαθύ αίσθημα πίστης ενός λαού, που δεν είναι.. «φολκόρ» και «έθιμο», αλλά τρόπος και στάση ζωής και η όποια προσέγγιση να γίνεται με περισσότερο σεβασμό στην πίστη και με διάκριση στα πρόσωπα;”**

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ:

Μεγάλη Εβδομάδα…. πάθος πριν το Πάθος του Νυμφίου Χριστού γεύεται ο Χριστιανικός κόσμος ανά την οικουμένη. Ο φόβος και ο πανικός της ανθρωπότητας μπροστά στην αόρατη απειλή της πανδημίας που στο πέρασμα της σκορπά πόνο, οδύνη, κλαυθμό και οδυρμό οδήγησαν και τους Χριστιανούς, όπου γης, στην στέρηση της βιωματικής συμμετοχής τους στην λατρευτική και λειτουργική ζωή της Μ. Σαρακοστής και τώρα… και σε αυτή της Μεγάλης Εβδομάδας. Τι εσωτερική συντριβή! Τι πόνος και οδύνη ψυχής!

Στερείται, ο πιστός λαός του Θεού, την βιωματική του συμμετοχή στην ιερότερη και αγιότερη περίοδο της πίστης του, αυτή της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας. Ζει την οδύνη της αποχής από τα Θεία Πάθη. Έκλεισαν οι Εκκλησιές, άδειασαν οι Ναοί μας, σιώπησαν ακόμα και τα μεγάφωνα. Τουλάχιστον μας έμειναν οι καμπάνες να μαρτυρούν και διαλαλούν το μυστήριο του Πάθους και της Ανάστασης. Συμφωνήσαμε με όλα αυτά. Συγκατατεθήκαμε, τα υιοθετήσαμε γιατί κατανοούμε την αναγκαιότητα συμβολής και συμμόρφωσης στα μέτρα πρόληψης και προστασίας των ανθρώπων μας από την αόρατη αυτή απειλή. Η Εκκλησία, εξάλλου, είναι πηγή και αίτια ζωής και χαράς και μάλιστα αέναης χαράς, η οποία νικά τον θάνατο και χαρίζει σε όλους «ζωή χαρισάμενο». Αυτό θα διαλαλήσει και θα διατρανώσει σε λίγες ημέρες. Αυτή είναι η πίστη Της, το βίωμα Της και η εμπειρία Της. Για όσους ελεύθερα και αβίαστα αποδέχονται τις αμετάθετες αλήθειες Της. Επαινέσαμε και επικροτήσαμε τις αποφάσεις που πρόωρα έλαβε η Κυβέρνηση μας, σώζοντας ζωές. Εκφράσαμε και εκφράζομε την ευγνωμοσύνη μας τόσο προς την Κυβέρνηση, όσο και προς την επιστημονική κοινότητα της Χώρας μας, με προεξάρχοντα τον καταξιωμένο ανά την οικουμένη καθηγητή λοιμωξιολογίας κ. Σ. Τσιόδρα ως και όλη την επιστημονική του ομάδα, οι οποίοι συνέβαλαν καί συμβάλλουν πρός τήν κατεύθυνση αυτή, ευχόμεθα ως το τέλος της δοκιμασίας αυτής.

Όμως… παρατηρώντας τον θόρυβο και την υπερβολή των όσων βλέπουν το φως της δημοσιότητας στην αρχή της Μεγάλης Εβδομάδας και αφορούν την πίστη,

νιώθουμε βαθιά την ανάγκη να εκφράσουμε την διαφωνία, διαμαρτυρία και απορία μας. Όχι επειδή συμφωνούμε με τα δρώμενα και γενόμενα, αλλά επειδή μοιάζει σαν κάποιοι να αναζητούσαν ευκαιρία στοχοποίησης της καρδιάς της Εκκλησίας, δηλ. του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας. Συντάσσονται ανακριτικές εκθέσεις, λαμβάνονται καταθέσεις, σχηματίζονται δικογραφίες, αστυνομικές δυνάμεις περικυκλώνουν Ναούς, ζητούνται εισαγγελικές παρεμβάσεις και δίδονται παραγγελίες, ενεργοποιούνται αυτόφωρα, η Εκκλησία εκδίδει ανακοινώσεις, και οι ιθύνοντες δηλώνουν: «αυτά που συνέβησαν σήμερα σε εκκλησίες… θέτουν σε μεγάλο κίνδυνο την ζωή των πολιτών και τη δημόσια υγεία». Ποιο το… «έγκλημα» τους; Κοινώνησαν μικρό αριθμό πιστών! Επιπροσθέτως: ακατανόμαστοι χαρακτηρισμοί και ύβρις εξαπολύονται για το συστατικό Μυστήριο της Εκκλησίας, την Θεία Ευχαριστία. «Παντίερα», Την ονομάζουν κάποιοι. «Επιμονή στο καταστροφικό» και «ακατανόητο», κάποιοι άλλοι το γεγονός ότι Ιερέας καταλύει την εναπομείνασα Θεία Κοινωνία! Έτεροι τινές ειρωνεύονται τον Ι. Κλήρο: «μικρό παιδί σκυμμένο προσκυνηματικά» ονομάζουν διάκονο που γονατισμένος ενώπιον της Αγίας Τραπέζης λαμβάνει την ευλογία του λειτουργού Ιερέως. Περιγελούν, υβρίζουν, λοιδορούν, συκοφαντούν, ειρωνεύονται, χλευάζουν…

Διαβάζοντας λοιπόν τις ειδήσεις των τελευταίων γεγονότων και προσπαθώντας να τα ερμηνεύσουμε, διερωτώμεθα: Προς τι όλα αυτά; Προς τι ότι όλη αυτή η δημοσιότητα και υπερβολή; Το ότι μετάλαβαν 10 πιστοί σε όλη την Ελληνική Επικράτεια, αυτό: «θέτει σε κίνδυνο την ζωή των πολιτών και την δημόσια υγεία»; Το ότι καθ΄ όλη την διάρκεια του Σαββατοκύριακου, ως και του προηγούμενου, εκατοντάδες-χιλιάδες συμπολίτες μας, αμέριμνοι έκαναν την βόλτα τους και απολάμβαναν την καλοκαιρία σε όλους σχεδόν τους παραλιακούς δρόμους της Πατρίδας μας, αυτό δεν «θέτει σε κίνδυνο την δημόσια υγεία»; Το γεγονός, επίσης, ότι χιλιάδες άλλοι συνωστίζονται, σε καθημερινή βάση, στις αλυσίδες των καταστημάτων τροφίμων, ούτε αυτό θέτει σε «κίνδυνο την δημόσια υγεία»; Γιατί εκεί δεν τίθενται σε εφαρμογή τα τόσο απόλυτα και ακατανόητα μέτρα που ενεργοποιήθηκαν επειδή μετάλαβαν 10 άνθρωποι; Γιατί εκεί δεν υπάρχουν εισαγγελικές παραγγελίες, ανακρίσεις, αστυνομικές δυνάμεις; Γιατί δεν σχηματίζονται δικογραφίες; Απλά, εάν κάποιοι από αυτούς κριθούν παραβάτες, προφανώς πληρώνουν το πρόστιμο της παράβασης. Δεν τους κυνηγά ούτε η Αστυνομία, ούτε ο Εισαγγελέας. Ένας πιστός όμως επειδή κοινώνησε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού θα πρέπει να πάει αυτόφωρο! Τι ειρωνεία αλήθεια! Ενώπιον του Εκούσιου Πάθους…. τι μας φέρνουν στην σκέψη και την καρδιά όλα αυτά;;

Μήπως λοιπόν θα πρέπει να πέσουν οι τόνοι και να μην.. βιάζονται κάποιοι να ανεβάσουν πρόωρα τον Χριστό στο Σταυρό; Μήπως θα πρέπει να γίνει κατανοητό και σεβαστό το βαθύ αίσθημα πίστης ενός λαού, που δεν είναι.. «φολκόρ» και

«έθιμο», αλλά τρόπος και στάση ζωής και η όποια προσέγγιση να γίνεται με περισσότερο σεβασμό στην πίστη και με διάκριση στα πρόσωπα; Και τα μέτρα να τηρηθούν, αλλά, κυρίως και κατ΄ εξοχήν, να μην διαπομπεύεται και στοχοποιείται το ιερότερο μυστήριο της Εκκλησίας, η Θεία Ευχαριστία; Όχι γιατί το έχει ανάγκη, αλλά γιατί εμείς δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς Χριστό. Όσοι τουλάχιστον ελεύθερα Τον αποδέχονται στην ζωή τους. Πορεύεται ο Νυμφίος Χριστός προς το Εκούσιο Πάθος μέσα στο μυστήριο της σιωπής. Ας καταλαγιάσει λοιπόν όλος αυτός ο κουρνιαχτός και ας γίνει σεβαστή η εσωτερική ανάγκη ενός λαού να ψηλαφίσει το μυστήριο του Πάθους και της Ανάστασης.

Καλή Ανάσταση σε όλους μας!

Μητροπολίτης
Κισάμου και Σελίνου
Αμφιλόχιος